

מסורת הש"ס

א) ומסות טו. כבודות מו. ערכין כג. ג) מסות טז. א) ג'יל אלא לר"א כו ועי' לעול ד. מריה דקיימא ולקמן סד. ד"ה רצין. ד) ונעלי ט: וס"ג. ט) ותוספתא פס"א. ו) עי' הגהות, ריי חכר יעב"ץ. ורש"י על רש"י ד"ה מפרשי שמוסיהן, א) כ"ב קס"א: לקמן פז. ט) שם שביעת פ"י מ"ג, ט) (ס פס"ד, ו) [נעלי טג. א) (ס [נ"ל ופלוני דיינין. יט) מינות אלל פלוני למת כנסה. יומיק הגי'ג. טו) ודברים טו, ו) [בכה פסכה ב. א) י"ל ואע"י רש"י, יט) ס"א חתמה, ט) ש"ן לעיל כנסה לד: לא) [כספרי פסוקא קסו, כס [ז"ל דהלל רש"י,

תורה אור השלם

1. שדות בבסקי יקנו וקחוב בספר וחתום וקדנ עדים בארץ בגימט ובסביבי ירושלם ובצרי יהודה ובצרי יהודה השפלה ובצרי יהודה שבתם נאם ו:

2. השמר לך פן וקדך דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה וקדך עיך בארץ האביון ולא תתן לו וקרא ע"ץ אל פן וקדך בך חטא: דברים טו ט 3. וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה פרעוה לא יגש את רעוה ואת אחיו כי קרא שמוטה ו: דברים טו ב

גילוי הש"ס

גמ' תקנה גדולה התקנו. עיין שבעות מה ע"ל חקיקה גדולה: תה"ח בזמן ובי כראמרי' בחריה עיין ר"ה טט ע"ל חקיקה וקד:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) תורה' בזמן וכו' ונהלא לר"ת וכו' דמשמטה משמטת וכו'. י"ב עי' כריה דף כט ע"ל כסו' ד"ה קמ"ל וכו' וסס כסנו כסא' לנדי קנסה סו"א דהס' יעיש ודוק. שז ראו' בירושלמי פ"ג דמס' ה' ה' דלמרי ר"י מ"ס חסמיס דיוכל משמט נמי כספס ואל"י י"ל קו' המוס' דריה הג"ל ודוק:

מוסף תוספות

א. נדר שהודר ברבים אין לו הפרה, אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר? רש"י. א) [ד'לא אמינא. דבכורות לחוד? קא, אלא. מוס' היל"ל. א) אלא לא איברייה להו סבתיה דר"ג כהא. רש"י. T. ולא מסתבר למימר לפי שאלו היו רבים מצוין אצלו והוא היה להדירו ע"ד רבים. מוס' היל"ס. ה. הטעם דמ"ס רבים אין לו הפרה מ"ס דצריך דעת רבים להפיר הואיל ונדר על דעתם, וסתמא אין דעת להפיר, אבל משום דבר מצוה. מנחם. 1. שו"תיו. מדרש. א. או על דעת שנים. מוס' היל"ס. (ועי' מוס' לקמן מו. ד"ה רב מתקן. ח. בלא דעתם. מוס' היל"ס. דהנא) אשה על דעת בעלה היא נודרת ונמי' יכול להחכם להחרי' את נדרה בלא דעת בעלה. ואל"ס.

ט. [ד'מאורייתא לא משמט כיון דמסר חובותיו לב"ד. מוס' היל"ס. י. לכל. מוס' היל"ס. יא. דקרינן ב'י של אחיך בידך, אבל. מוס' היל"ס. יב. וכן מוכח לקמן דאמר בשלמא מוסר שטרותיו לב"ד דהפסי להו בי דינא. מוס' היל"ס. יג. כי הוא עיקר הדרשא. מוס' היל"ס. דבר מינה אכתי לא ידיעין לשמיטת דריעה וחרישה שאינה נהגת. רש"י. יד. ומשני בשביעית בומה"ו ורבי היא. מוס' היל"ס. 10. [ד'נתן ודאי מדמרר' אוריעה וחרישה שהיא מותרת. רש"י. יט. קרקע, שנוהג אותו דבר משמטת קרקע בלעיל, דהיינו. מוס' היל"ס. יז. כספים, נוהג אותו דבר דמשמט כספים, דהיינו. מוס' היל"ס. יח. וה"ה חרישה חרישה אלא טקט השמטת כספים שהוא ענין השמטת קרקע, וקר' להפסקת קרקע יובל משום דאינו נוהג אלא ביובל. מוס' היל"ס. יט. שהרי נהג בו עבר עברי. מוס' היל"ס. כ. ל"יב חודש כדי שיהא חול' לו. רש"י. כא. שיהא חול'ש מעותיו ללשכה והלה שובר הדלת ונכנס. רש"י. כב. ור"ם רדין כפי ערי"ח נוהג ה"י בימי הלל. רש"י.

על דעס רציס. כך יאמרו לו הרי אנו מדרינן אותך על דעתינו: **וה"מ.** דאין לו הפרה: **לדבר הרשום.** שאין צריכים להפרמו לנזרך דבר מזה: **דאדריה.** שלא ילמד עוד תינוקות: **דזהו פשע ציווק.** חוצטין יותר מדאי: **לר"א דאמר.** צ"ב בפרא' [לקמן פו.) עדי מסירה כרמי דקתני ר' אלעזר אומר אפילו אין עליו עדים אלא שנחנו לה בפני עדים כשר והאי קרא ענה טובה קמ"ל: **מפני סיקון העולם.** דלמא מייתי עדי מסירה ומערער צעל לומר לא גירסמיה: **מפרשי שמוסיהן.** לרזון או שמעון. מעיקרא לא היו חותמים אלא אני פלוני חתמתי עד ולא היה נוקב שמו: **כדפניא כו' אם היה כנס ידו יוצא ממקום אחר כשר.** דמתוך שלא היה מפרש שמו לא היו יודעין לבקש עדים מכירים ויודעים שיעדו על כנס ידו והיו צריכים לחזר אחר שטרות אחרים שחתימתם דומה לו ונתקיימו צד"ד על ידי העדאת החתומים עמלן כדק"ל כנסותות (דף ב.) אין מקיימין את השטר אלא משטר שקרא עליו ערער והוחזק צד"ד: **מפני סיקון העולם.** שמאחר שיתפרשו שמותם יחזרו אחר ידועיהם ומכריהם להעיד על כנס ידס: **ל"יר כורא.** ולא היה חותם שמו: **חרופא.** ענף של דקל: **מכוסא.** וילון ספינה: **מעיקרא צמאי אפקעינהו.** צמה הודיעו לנביות שאלה חותמיהן. צטרות ליכא למימר מעיקרא דהא אמרת התקינו: **צדיקס.** שטרי שאלות ותפשות ושלומות: **אני משמט.** מאחר שכנס פרוסבול אינו משמט חובו צשציעית: **מוסרני לכס.** את שטרותי שאתם תהיו נוגשים ואני לא אגוש. ולקמ"י מוקי דיש כח צידס להפקיע ממונו של זה וליתן לזה צמקוס שיש סייג ותקנה: **וספקין הלל.** דלא משמט ועקר דבר מן המורה: **צשציעית וכן הוה.** והלל כר"י כצירא ליה דלמחר צשציעית להשמטת מלוה בזמן הזה דרצנן הוה. ואע"ג דהלל צצית שני הוה כצירא ליה לצדיי דצצית שני הואיל ולא היה יוצל נוהג לא נהגו שמיטין מדאורייתא ודאמרין צערכין (דף לב.) מנו יוצלות לקדש שמיטין מדרצנן קאמרי' ומלאתי צתלמדין רצינו יתכן הלו שכתב צמסכת גיטין צירושלמי'ט

מנין שאין השמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר'ט) חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת צשציעית. אכל צת"י'ט) ראיתי דשציעית נוהג בזמן שאין יוצל נוהג ואומר אני שהוא מחלוקת: **בזמן שאי אסה משמט קרקע.** כגון עכשי שצטלה קדושת הארץ: **אי אסה משמט כספים.** ואף על פי שהשמטת כספים חוצת הגוף היא ואינה תלויה בצרך ילפינן צדיקשא דלא נהגא: ואומר

לא נהגא שמיטה מדאורייתא והא דאמר' צערכין (דף לב.) מנו יוצלות לקדש שמיטין היינו מדרצנן וקסה לר"ת דהיה לו להציג היאך דירושלמי' אפי' נאמר דסמין אהיה' וכן דהכא מייתי משום כספים אכתי קסה צריס מועד קטן (דף ב.) דפריך חרישה חריעה צשציעית מי וריעה' לא אלהי' אלא דהכא אהיה' אלא לאתמי' אלא דהיה' דירושלמי'ט) ונראה לר"ת דהשמטת קרקע דהכא וההכא לא איירי בחרישה חריעה אלא בשדות החפירות צעליס שדעליס אלהי' אכתי ורש"י לא מדרש השמטה שמוט וה"ק בזמן שאחת משמט'ט) יוצל אתה משמט' י' צשציעית כי הדיא * כדאמרין צדיא' יא) בפרשת ראה אנכי ורש"י לא מדרש צדיא' אלא דהיה' חרישה חריעה דירושלמי' י" ור"ת דצצית שני נהג יוצל'ט) דאמרין צפרק ד' מחוסרי כפרה (כריתות דף יא.) ואשמיס איל לאן על אשמטס מלמד שכולן שפחות חרופות צעלו ושפחה חרופה היינו חזיה שפחה וחזיה צת חורין המאורסת לעצד עצרי ועצד עצרי אינו נוהג אלא בזמן שיוצל נוהג כדאמר צס"פ המקדיש שדהו (ערכין דף טט.) ולא מסתבר לומר שהציאו על צעצעלו שפחות חרופות צצית ראשון כדאשכחן צספ"ק דהוריות (דף א.) שהציאו על ע"ז שעצדו צימי דצקידו דנע"ז אשכחן דנמשדו אכל על שפחה חרופה לא אשכחן דנמשדו ועוד דהא נהג צתי ערי חומה צצית שני דמתנן צמסכת ערכין' (דף לא:) ומיימי' לה לקמן צמי שאחזו (דף עד:) צראשונה היה נטמן' צ התקינו'כא כו'כב ואמרין נמי צסוף המקדיש שדהו (ערכין טט.) צצתי ערי חומה אין נוהגין אלא בזמן שיוצל נוהג ולא תיקון הלל פרוסבול לדורו שהיה היה צזמן הצית'ט) וההלל צמעון גמליאל צמעון צשילאחן צצפי הצית' ק' שנה (שבת טו.) אלא לאחר חורבן

השולח פרק רביעי גיטין

לו.

אמר אמימר הלכתא אפי' צ"ב"ד כו'. צמכות (דף טז.) גרסי' צרוב ספרים אמר אמימר הילכתא נדר שהודר צרציס יש לו הפרה על דעת רציס אין לו הפרה ולפי גירסא זו משמע דכן הלכה נדנר שהודר צרציס יש לו הפרה ולמאי דגרס נמי אפי' למ"ד כו' שלא צא לפסוק צהודר צרציס מ"מ מדפסק צעל דעת רציס דאין לו הפרה מכלל צסוקר דצצציס יש לו הפרה דאי אין לו כ"ש על דעת רציס ומה הוצרך לפסוק הלכתא צעל דעת רציס כיון דאפילו צצציס אין לו הפרה ושלא צלשון פסק היה לו לומר אפי' למ"ד צצציס יש לו הפרה כו' אע"ג'ט) דקאמר לעיל דמדרינן ליה צצציס אליצא דרצ נחמן דק"ל כוומיה צדיי ולענין דינא יש' איתשל לענין פרעון כצוה הא פריך צתר הכי הניחא למ"ד' ואיכא לממיר'כ דלדצצ נחמן נמי קאי' ומדלדרי' רצ אחא נמי לההוא מקרי דדקי על דעת רציס משמע דקסצר דצצציס יש לו הפרה'ט) ורצ יוסף דאמר צעצרי פסחים (פסחים קו.) אלוו צצציס דלא אישתי ציכרא משמע דקסצר דצצציס אין לו הפרה אף ק"ל הכי: **אבל דבר מצוה יש לו הפרה. אומר ר"ת' משום דמסתמא ינחא לכו לרציס משום מזה'ט) ועוד אומר ר"ת דעל דעת היינו כשאומר על דעת פלוני ופלוני אפי' שלא צפיעיהס אכל על דעת רציס סתם לאו כלום הוא ועל דעת יחד' אע"פ שפרט על דעמו יכול חכס להחיר'ט) * **והעדים** חותמין על הגט כו'. ר"ת מתק מפרש'ט) וי"ו**

מוהעדים ושמה משום דזהו משמע דר"ג תיקן וצגמרל אמר ר"ג תקנה גדולה התקינו משמע דמקודס מתקנה: **ב'י איכא מידי דמאוריית'** משמט שביעית ותיקן הלא דא' משמט. השתא לא צעי רצא לשנויי אהך קושיא דהפקר צ"ד הפקר דרמשי' צתר הכי משום דקשיא ליה דלא היה לו להלל לעקור צשציעת שהיא דאורייתא ואע"ג'ט) דררשינן אומר איצ"פ שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים כשר שאין העדים חותמין על הגט אלא מפני תיקון העולם כו' ר' אלעזר לא בעי עדי חותמיה ככל אלא עדי מסירה ואם אין שם עדי מסירה כגון שנתנו לה בינו לבינה איצ"פ שנתן שם עדי חותמה אינו כלום דעדי מסירה כרתי המשכון והמוסר שטרותיו לצי"ד אין משמטין מ"מ לא היה לו לעשות תקנה ללנו' לעשות כן צעיטל צכן השמטת כספים שזותה מורה וצקוט' פירש דרצא קאי נמי לשנויי פרכא דהכא ודרשא דספרי עיקרה אמלוה על המשכון'ט) דמוסר שטרותיו הו' מטעם דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צקוט' דהשמטת קרקע לא נהגא צצית שני כדאמר' צירושלמי צפרקין (פ"ב) מנין שאין שמיטה נוהגת אלא בזמן שיוצל נוהג שנאמר חז דבר השמיטה שמוט אחת שמיטת יוצל ואחת שמיטת שצציעית כו' וצצית שני הואיל ולא נהג יוצל שלא היו כל יושציה עליה מנוס דהפקר צ"ד היה הפקר אלא דאקרא קסמין לה'כ: **ב'זמן שאתה משמט כו'.** פירש צ